

קניא קני

אריאל שרון רוחש בוז עמוק לעי תונות ביכלל, ורוב העיתונאים בפרט. פעם אמר על הכתבים הצבאיים שהם דו מים לעגלים המוצצים מעטיני הפרה. די לנתק אותם מן העטינים — מקורות המידע — כדי להשתיקם.

במילחמה זו הופעלה שיטה זו כלפי כל אמצעי-התיקשורת. שרון ניתק אותם מן העטינים, והשאיר להם רק עטין אחד, שהפיק להם נוזל מפוקפק מאוד.

כלפי העיתונות הישראלית זאת היתה שיטה יעילה מאוד. כלי-התיקשורת היו מקומיים גויים למאמץ של אריק, כטור אים ביחידת-שדה. הם עמדו דום לכבוד המפקד, הצדיעו ומילאו את פקודותיו.

העולם הזה אינו עומד דום. במילחמה זו היה אמצעי-התיקשורת היחיד בארץ כולה שלא הפך דובר של אריאל שרון. לא כופסנו גב ולא הנמכנו קול, כדי לזכות בסופולריות וזוה ליוס'יומיים. לא הצטרפנו לשקלל קורא-ההידד. לא הפכנו שופר של התעמולה הרישמית, מכ שיר עיוור להפצת כזבים מקודשים למען המולדת.

מילאנו את תפקידנו כפי שאנו רואים אותו. זה לא היה קל, וזה עורר עלינו את שינאתם של רבים. אך אני בטוח שריבים בארץ — גם מאתם שאינם מס' כימים לדעתנו — שמחים על כי נותר קול עצמאי אחד, המדווח על פי הבנתו העצמאית, המאיר את המאורעות מכיוון אחר, והמאפשר להם להשוות את נקודות-ההשקפה, לשקלל את הדברים ולהסיק בי עצמם את המסקנות הנראות להם.

איש אינו מאמין

בחוק הארץ היתה לשיטתו של שרון השפעה קטלנית עוד יותר. בכל עיתוני העולם עמדו זו מול זו שתי תמונות — התמונה שצוירה על ידי התעמולה הישראלית הרישמית, וזו שנמסרה על ידי כלי-התיקשורת הבינ' לאומיים העצמאיים.

התמונה הישראלית הרישמית לוותה בכל פעם בהערה, שחיסלה במכה אחת את אמינותה מראש: נאמר כי לא ניתן לכתבים להגיע אל זירת-המאורעות, כי נאסרה גישתם החופשית לאירועים, וכי הפכו למעשה (כהגדרתו של עמוס קינן) "שבויים של דובר-צה"ל".

התוצאה היתה מוכנת כאלה, לכל מי שמבין את אופיים של כלי-התיקשורת בעולם. אין כימעט עורך אחד בעולם המוכן להאמין למידע המגיע דרך מסגנת זו. אין כימעט עיתונאי בעולם שהאמין, שבועיים האחרונים, להודעותיה של מר' שלת-ישראל, להכרזותיו של דובר-צה"ל ל' לדיוחים שהגיעו מן הכתבים ה"שבויים". אריאל שרון אינו שולט בעולם. עדיין, התוצאה הייתה שההתקוממות העולמית נגד פלישתו של אריאל שרון ללבנון הוגברה שבעתיים על ידי איהאמון הד' מחלט לכל מילה שבאה מישראל. אמר נות שנבנתה בקפדנות, במשך דור שלם, נובזה תוך כמה ימים — כפי שאריאל שרון ביזבו נכסים לאומיים רבים אחר-יים בקלות-דעת הרפתקנית.

כאשר הוסיפו על מירקעי העולם תמונות-הזוהעה של הרס מיסוני, וכתבי העולם דיברו על "רצח-עם", הזדעזעו

מיליונים, וביניהם טובי אנשי-הרוח הי יהודיים. הטיעונים הנגדיים של הדוברים הישראלים הרישמיים עוררו רק לעג מר. איש לא האמין להם. כי מדינה המונעת את הגישה החופשית של העיתונאים ל' מקום-האירועים אינה יכולה לתבוע אמון לעצמה. התגובה האוטומטית היא: אם הם מונעים סיקור עיתונאי חופשי, סימן שיש להם מה להסתיר! סימן שהגירסה שלהם היא שיקרית. סימן שהם פוחדים מפני גילוי האמת. סימן שבאמת היא נוראה. תוך כדי כך נפגעה באופן מכריע — ואולי ללא-תקנה — גם אמינותו של צה"ל. בפעם הראשונה מאז מלחמת העצמאות אין הודעות צה"ל זוכות בר אמון כלשהו. אף המידע על מיספר ה' אבידות של ישראל — מידע שנהשב תמיד כקדוש מבחינת אמינותו — לא התקבל הפעם באמון.

מתי לצעוק "אש"?

ישבתי השבוע במשך כמה דקות כבית-קפה. באותן דקות ניגשו אלי שני עובדים-יזמים. האחד היה צעיר, שהקדים ואמר כי במשך שנים למד להערך את העולם הזה. הוא שאל מדוע פירסמנו בשער הקידמי בשבוע שעבר את תמונתו של אריאל שרון בלבנון, מבלי להוסיף על השער כותרת בנוסח "הרוצח". עניתי לו שהעולם היה חיונה את דעתו על המילחמה הזאת בפה מלא ובלו כחל ושרק. מי שקרא את העיתון, יודע בדיוק איך אנחנו רואים את ההחלטה. מניעה האמיתית, מטרותיה ותוצאותיה עד כה ובעתיד. אולם שער העולם הזה אינו כרוה פוליטית, ואיננו בא לסכם את ה' חשבון בצעקה אחת.

אחר-כך ניגשה אלי חיילת צעירה, אמרה אף היא שהיא מעריכה ומכבדת את העולם הזה, אך הוסיפה: מדוע צריכים למתוח ביקורת בזמן מלחמה? האם אין די זמן לכך לאחר מכן? בזמן שחיילים לחמים ונהרגים, האם מותר להביע דיעה שלילית על החלטות הממשלה?

השבתי לה שהזמן לצעוק "אש" הוא כאשר הבית בוער — ולא אחרי שכבר נשרף כליל.

בימי מלחמה, מדי יום — ולפעמים מדי שעה — מתקבלות החלטות היסטוריות, המשנות את גורל המדינה לשנים ולדורות, והעולות לגרום לאבידות נוס' פות. זהו הזמן להתריע, להסביר, למתוח ביקורת, להציע דרכים אחרות. אנחנו עם מבוגר, לא עדר של כבשים — גם אם משהו כשילטון היה רוצה לראות אותנו כך. בעם מבוגר, הוויכוח על עניינים של חיים ומוות אינו משתק כאשר רועמים התותחים, אלא להיטך — חשיבותו גוברת לאין שיעור.

העולם הזה, כשבועון פטריוטי, בעל דיעה עצמאית וראייה שפויה של הדבר רים, ימשיך למלא את תפקידו בכל התנ' רים, יהיו קשים ככל שהיו. תפקידו הוא לדווח, לחשוף ולספר את האמת, להביא מידע אחראי ובדוק, ובייחוד מידע שאינו מופיע בשום אמצעי-תיקשורת אחר. אני מקווה שהגליון שאחה מחזיק אותו בידיך ברגע זה — בחזית או בעורף — ממלא תפקיד זה כראוי.

מתי מתי

כתבות השערים:

מלחמה בלי סוף

האם ביירוח בועדת?

צוות העולם הזה היה מלב כיירות. הפיפור על הפלאננות, הצבא הלכנר נ', המושטרה של כיוי רות, חיילי אש"ף ו' חיילי צה"ל בעיר הגו' עשת.

הצד השני של המטבע

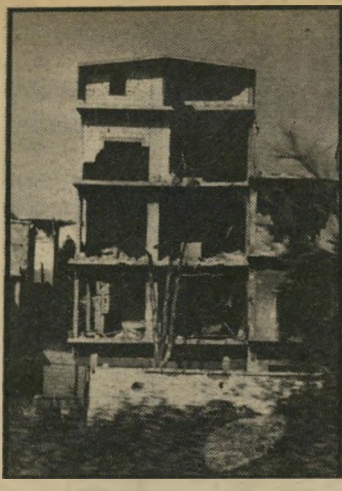
אורי אבנרי חזר מאירופה, שם קיים מנעים עם פלסטיונים, והוא מדווח על המלחמה בלבנון כפי שהיא נראית מן העבר הפלסטיוני. פרטים סנסציו' ניים על אירגונו של אבנ' נודאל ועל ההיערכות ה' חרשה של אש"ף.

האיש שחיפש אקשן

פגנו של רביסרן חראד ענה על מארב ונהרג. צוות העולם הזה היה בהלוויה שלו. קצין צה"ל ספר לו כאילו היה חייל ישראלי.

סינוורית הצמרת

על גומדי מלמדת סינווריה צעירה חיננית, אחת מכנות ה' דור החדש של מישפטי' ניות, שהגיעו אל השורה הראשונה.

בנק, לא ידיד

הלקוח טוען בתביעה מישפ' טית: הבנק מכר את ניירותי הערך שלי בלי לשאול לרשו' תי, הכסף נכנס לחשבון לא' נכון — ונגנב! ה' בנק התכחש, אך המנהל הואשם כי מעידה-כאמון.

כל העולם טריקו

כתבת העולם הזה לענייני אופ' נה מדווחת על השיגעון ה' חדש: בר הטריקו. טריקו כפפים, טרי' קו כשורטס, טרי' קו בכך דבר.

הקנאים חופה ופרובוקציה

בעוד המלחמה בלבנון נמשכת, לא שוכח גוש אמונים את המאבק כגרה המערבית, ואנשיו עור' כים חתונה מתגרה במע' רת המכפלה, מלב הכי רון.

ישראל היא אושוויץ?

העיתונאי דני רובינשטיין פירסם ספר על "גוש אמונים" על מקורותיו החברתיים, על הפוליטיקאים ועל האידאולוגים שלו, הפו' ענים כי ישראל כגבולות '67 משוגה לאושוויץ.

אונס במיטת הכלולות

פרק נוסף בסידרה על פרשיות ה' אונס בישראל. השופט חיים כהן קבע: לבעד אסור כהחלט לאונס את אשתו!

הראדאר לא קובע!

בזכות פסק-דין חדשני, יבולים נהגים רבים לצאת בשלום מי' מלכודות-הראדאר של מיש' מרת-התנועה. נר' תוח מישפטי של המצב החדש: ה' אם זה חל עליך?

מדורים קבועים:

48	מכתבים	4	תשקיף
50	תשבץ	5	במדינה
51	הורוסקופ		יומן אישי — המלחמה בעני העולם והערכה צבאית ראשונה
55	זה היה העולם הזה שהיה נמר של נייר	15	אנשים
56	קולנוע — אלכסנדר של תיאו	30	בלונים
		33	אנשים בעולם
60	אנגלופוליס	35	עולם קטן — מלחמת לבנון וה' חזרה לג'נבה, אמריקה הלטינית, פולין והאפיפור
61	לי זה לו		לידות ישראל
62	איש ממאדים — תקיעה אחרונה	37	שירור
67	ופרידה	38	מדריך שידורים —
	ספורט	40	ישראל וירדן
	מה הם אומרים — קלוד קליין, ניצה ליבאי, עיינה ביאלסקי, יוסי מולה, יוסי ורדינסקי, וסאלו סולו	41	חשבון עובר ושכ
70	דחל המרחלת	43	
74			